

art. 792 Ger.W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

002034

Repertoriumnummer 2017/3970
Datum van uitspraak 2 mei 2017
Rolnummer 2014/AR/2255

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Tussenarrest
- Deskundige: aanstelling

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000846867-0001-0034-01-01-1

2014/AR/2255

1. de vennootschap naar Nederlands recht **HZPC HOLLAND B.V.**, met vennootschapszetel gevestigd in Nederland, te 8501 XG Joure, Edisonweg 5, zoals geïdentificeerd in het Rassenregister, met postbus 88, 8500 AB Joure (Nederland) en ingeschreven in het handelsregister van de kamer van koophandel voor Noord-Nederland te Groningen onder nr. 01084958;
2. de vennootschap naar Nederlands recht **AGRICO U.A.**, met vennootschapszetel gevestigd in Nederland, te 8305 BB Emmeloord, Duit 15, zoals geïdentificeerd in het Register van Communautaire Kwekersrechten, met postbus 70, 8300 AB Emmeloord (Nederland) en ingeschreven in het handelsregister van de kamer van koophandel te Gooi-, Eem- en Flevoland onder nr. 39025632;
3. **NV BREEDERS TRUST**, met vennootschapszetel gevestigd te 1000 Brussel, Luxemburgstraat 23/16, vijfde verdieping, en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0822.746.278;

appellanten,

alle vertegenwoordigd door mr. Philippe de Jong, advocaat te 1000 Brussel, Havenlaan 86C bus 414;

tegen het vonnis van de zevende kamer van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 6 juni 2014, aldaar gekend onder nr. A.R. A/13/08654;

tegen:

BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN, met vennootschapszetel gevestigd te 2380 Ravels, Hofstraat 15 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0465.729.266;

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Axel Naeyaert, advocaat te 2100 Deurne-Antwerpen, Bisschophoflaan 645 bus 3 (ref.: 307.838);

* * * * *

PAGE 01-00000846867-0002-0034-01-01-4

Gelet op het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 6 juni 2014, waarvan geen akte van betekening wordt voorgebracht, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit hof op 22 augustus 2014.

1. De feiten

In het bestreden vonnis werden de ter zake doende feitelijke elementen alsook het voorwerp van de vorderingen uiteengezet, zodat het hof daarnaar verwijst.

Samengevat worden volgende elementen in herinnering gebracht:

De B.V. HZPC HOLLAND is titularis van het Belgisch kwekersrecht onder het nummer 959 voor het aardappelras ASTERIX verleend op 31 december 1993 voor een periode van 25 jaar.

De U.A. AGRICO is exclusieve licentiehouders van het communautair kwekersrecht onder het nummer 6748 voor het aardappelras FONTANE, verleend op 2 oktober 2000 voor een periode van 30 jaar.

De NV BREEDERS TRUST is een organisatie van pootaardappelbedrijven teneinde het illegaal vermeederen van aardappelpootgoed tegen te gaan.

Zowel de B.V. HZPC HOLLAND als de U.A. AGRICO zijn lid van de NV BREEDERS TRUST.

De B.V. HZPC HOLLAND, de U.A. AGRICO en de NV BREEDERS TRUST houden voor dat de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN inbreuk pleegt op hun intellectuele rechten.

Bij beschikking van 15 juli 2013 wordt door de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen toelating verleend tot beschrijvend beslag inzake namaak.

De BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN betwist de regelmatigheid van het bewijs verkregen met betrekking tot het aardappelras FONTANE.

Ondergeschikt betwist zij de inbreuk zowel als de gevorderde schadevergoeding met betrekking tot dit ras.

De inbreuken met betrekking tot het aardappelras ASTERIX worden niet ernstig betwist.

De gevorderde schadevergoeding met betrekking tot dit aardappelras wordt wel betwist.

De B.V. HZPC HOLLAND, de U.A. AGRICO en de NV BREEDERS TRUST hebben hun vordering uitgebreid met vorderingen gegrond op de fytosanitaire wetgeving.

De BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN betwist deze vordering.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Op 18 oktober 2013 werd dagvaarding uitgebracht door de appellanten.

2.2. Bij bestreden vonnis van 6 juni 2014 werd(en):

- de eisuitbreidingen ontoelaatbaar verklaard die erin bestonden:
 -) het horen vaststellen van de door de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN begane inbreuken op de artikelen 10, 12 en 13 van het KB van 10 augustus 2005 betreffende de bestrijding voor planten en plantaardige producten schade organismen door het in Nederland geproduceerd hoeveepootgoed in te voeren in België in afwezigheid van een plantenpaspoort en zonder uitvoering van de vereiste fytosanitaire analyses;
 -) de staking en het gestaakt houden van vermelde inbreuken onder verbeurte van een dwangsom van 20.000 EUR per vastgestelde daad van invoer en/of uitvoer, dan wel anderszins in het verkeer brengen, van hoeveepootgoed zonder plantenpaspoort en/of in afwezigheid van de vereiste fytosanitaire analyses;
- de overige eisen toelaatbaar verklaard en gegrond in de mate dat:
 -) de inbreuk werd vastgesteld door de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN op het Belgisch kwekersrecht met nummer 959 beschermde ras ASTERIX overeenkomstig artikel 21 *juncto* 35 §1 van de Kwekerswet;
 -) de staking en het gestaakt houden werd bevolen van vermelde inbreuken onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 EUR voor iedere hectare per jaar (waarbij elk begonnen jaar als jaar zal gelden) beplant met materiaal van het genoemde ras dat door of in opdracht van de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN wordt vermeerderd zonder toestemming van de NV BREEDERS TRUST dan wel de vennootschap naar Nederlands recht HZPC HOLLAND B.V., dan wel zonder afdracht van een billijke vergoeding (al naar gelang het geval);
 -) de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN werd veroordeeld (conform artikel 36 §1 van de Kwekerswet) tot betaling van een schadevergoeding aan de NV BREEDERS TRUST en de vennootschap naar Nederlands recht HZPC HOLLAND B.V. (waarbij de betaling aan één van hen bevrijdend werkt voor de andere) ten bedrage van 12.528,33 EUR (meer

de vergoedende en de gerechtelijke intrest aan de gewone wettelijke intrestvoet te rekenen van de datum van de inleidende dagvaarding tot het moment van volledige betaling);

- de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN veroordeeld tot de kosten aan de NV BREEDERS TRUST en de vennootschap naar Nederlands recht HZPC HOLLAND B.V. (waarbij de betaling aan één van hen bevrijdend werkt voor de andere);
- het vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaard doch met de mogelijkheid van kantonnement in hoofde van de BVBA VAN GINHOVEN – VERHEYEN;
- het andere en meergevorderde verworpen als ongegrond.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Op 22 augustus 2014 werd voor de appellanten een verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd.

3.2. De appellanten vragen bij conclusie neergelegd ter griffie op 21 november 2016 om (hierna letterlijk overgenomen):

“Het hoger beroep van appellante (lees: appellanten) ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens:

Het vonnis a quo van de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 6 juni 2014 in de zaak met rolnummer A/13/8654 te vernietigen in zoverre het:

- *het bewijs over de inbreuk op het kwekersrecht voor het ras Fontane als onregelmatig beschouwt en de onderdelen van het deskundig verslag van 26 september 2013 die betrekking hebben op Fontane uit de debatten weert;*
- *de schadevergoeding opgelegd aan geïntimeerde wegens de vastgestelde inbreuken op het kwekersrecht voor het ras Asterix beperkt tot 12.528,33 EUR, in plaats van het gevorderde bedrag van 78.333,49 EUR;*
- *de vordering van appellanten uit hoofde van de schending door geïntimeerde van het Koninklijk Besluit van 10 augustus 2005 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, ontoelaatbaar verklaart op grond van artikel 807 Ger.W.;*

Het vonnis a quo voor het overige te bevestigen;

Derhalve opnieuw recht te doen als volgt:

- Voor wat betreft de inbreuk op het kwekersrecht voor het ras Fontane:

Vast te stellen dat Geïntimeerde door het vermeerderen van aardappelen van het door het Communautair kwekersrecht met nummer 6748 beschermde ras Fontane, met miskenning van haar verplichtingen onder het landbouwersvoorrecht, een inbreuk pleegt op dit kwekersrecht en aldus minstens artikel 13(2)(a) van die Verordening (EG) nr. 2100/94 van 27 juli 1994 inzake het communautair kwekersrecht schendt;

Geïntimeerde te bevelen om deze inbreuken te staken en gestaakt te houden op straffe van een dwangsom van 20.000 EUR voor iedere hectare beplant met materiaal van het genoemde ras dat door of in opdracht van Geïntimeerde werd vermeerderd zonder toestemming van tweede of derde appellante, dan wel zonder afdracht van een billijke vergoeding (al naargelang het geval);

Geïntimeerde krachtens artikel 94(1) van Verordening (EG) Nr. 2100/94 van 27 juli 1994 inzake het communautair kwekersrecht te veroordelen tot betaling aan derde appellante (voor tweede appellante), minstens aan tweede appellante, van een passende vergoeding van 77.888,16 EUR, vermeerderd op basis van de wettelijke rentevoet met de vergoedende en gerechtelijke interesten te rekenen vanaf de aanvangsdatum van de inbreukmakende handelingen, ttz. 1 januari 2011, of minstens vanaf de inleidende dagvaarding;

Geïntimeerde krachtens artikel 94(2) van Verordening (EG) Nr. 2100/94 van 27 juli 1994 inzake het communautair kwekersrecht te veroordelen tot betaling aan derde appellante (voor tweede appellante) van een schadevergoeding ten belope van de winst die zij genoten heeft uit de verkoop van het oogstmateriaal bekomen uit het gebruik van het inbreukmakende hoevepootgoed en tot betaling, uit dien hoofde en in afwachting van de definitieve vaststelling van deze winst, aan derde appellante van een provisionele schadevergoeding van 10.000 EUR;

Geïntimeerde, met het oog op de berekening van voormelde winst, te bevelen om ten laatste binnen de tien (10) werkdagen na de betekening van het tussen te komen arrest op gedocumenteerde wijze en geïntimeerd door een onafhankelijk bedrijfsrevisor aangesteld door het hof schriftelijke, volledige en juiste opgave te doen aan de raadslieden van appellanten, van de namen en adressen van alle afnemers aan wie zij de opbrengst van het hoevepootgoed van het ras Fontane heeft geleverd en/of verkocht, onder vermelding van de exacte hoeveelheden en de daarvoor in rekening gebrachte en ontvangen prijs, alsmede van de door Geïntimeerde terzake genoten bruto winst en een specificatie van de rechtstreekse kosten welke daarop voor de berekening van de winst in mindering zijn gebracht;

Ondergeschikt, voor wat betreft de gevorderde vergoedingen, Geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan derde appellante (voor tweede appellante), minstens aan tweede appellante, van een passende vergoeding van 38.944,08 EUR uit hoofde van artikel 94(1) van Verordening (EG) Nr. 2100/94 van 27 juli 1994 inzake het communautair kwekersrecht evenals een schadevergoeding van 38.944,08 EUR uit hoofde van artikel 94(2) van die Verordening;

- *Voor wat betreft de inbreuk op het kwekersrecht voor het ras Asterix:*

Vast te stellen dat Geïntimeerde door het vermeerderen van aardappelen van het door het Belgisch kwekersrecht met nummer 959 beschermde ras Asterix, zonder toestemming van eerste of derde appellante en zonder betaling van enige vergoeding, een inbreuk pleegt op dit kwekersrecht en aldus minstens artikel XI.113 j° XI.155 van het Wetboek Economisch Recht (oud artikel 21 j° 35 §1 van de Belgische Wet van 20 mei 1975 tot bescherming van kweekproducten) schendt;

Geïntimeerde te bevelen om deze inbreuken te staken en gestaakt te houden op straffe van een dwangsom van 20.000 EUR voor iedere hectare beplant met materiaal van het genoemde ras dat door of in opdracht van Geïntimeerde werd vermeerderd zonder toestemming van eerste of derde appellante, dan wel zonder afdracht van een vergoeding (al naargelang het geval);

Geïntimeerde krachtens artikel XI.335 van het Wetboek Economisch Recht (oud artikel 36 §1 van de Belgische Wet van 20 mei 1975 tot bescherming van kweekproducten) te veroordelen tot betaling aan derde appellante (voor eerste appellante), minstens aan eerste appellante, van een schadevergoeding van 78.333,49 EUR, vermeerderd op basis van de wettelijke rentevoet met de vergoedende en gerechtelijke interesten te rekenen vanaf de aanvangsdatum van de inbreukmakende handelingen, ttz. 1 januari 2009, of minstens vanaf de inleidende dagvaarding;

Ondergeschikt, voor wat betreft de gevorderde schadevergoeding, Geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan derde appellante (voor eerste appellante), minstens aan eerste appellante, van een schadevergoeding van 44.166,75 EUR, vermeerderd op basis van de wettelijke rentevoet met de vergoedende en gerechtelijke interesten te rekenen vanaf de aanvangsdatum van de inbreukmakende handelingen, ttz. 1 januari 2009, of minstens vanaf de inleidende dagvaarding;

- *Voor wat betreft de schending van de handels- en fytosanitaire reglementering:*

Vast te stellen dat Geïntimeerde minstens artikels 10, 12 en 13 van het Koninklijk Besluit van 10 augustus 2005 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen heeft geschonden door in Nederland geproduceerd hoeveepootgoed in te voeren in België in afwezigheid van een planten-

paspoort en zonder uitvoering van de vereiste fyto-sanitaire analyses;

Geïntimeerde te bevelen deze inbreuken te staken en gestaakt te houden op straffe van een dwangsom van 20.000 EUR per vastgestelde daad van invoer en/of uitvoer, dan wel anderszins in het verkeer brengen, van hoeveepootgoed zonder planten-paspoort en/of in afwezigheid van de vereiste fyto-sanitaire analyses;

Geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechts-plegingsvergoeding provisioneel begroot op 15.400 EUR, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep, en de kosten van het beslag inzake namaak begroot op 4.195,65 EUR.”

3.3. De geïntimeerde vraagt bij conclusie neergelegd ter griffie op 19 december 2016 om (hierna letterlijk overgenomen):

“1. Recht doende op het hoofdberoep van Appellanten,

Dit af te wijzen als niet toelaatbaar, minstens niet gegrond,

Hen er dienvolgens van af te wijzen en het bestreden vonnis, onder voorbehoud van het incidenteel beroep, te willen bevestigen met veroordeling van Appellanten tot betaling van de gerechtskosten,

2. Recht doende op het incidenteel beroep van conluante,

Dit ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens

Het bestreden vonnis te vernietigen in zoverre het de vorderingsgerechtigdheid van BREE-DERS TRUST inzake Fontane erkende, en, opnieuw recht doende, te zeggen voor recht dat, BREEDERS TRUST niet vorderingsgerechtigd is en de vordering zoals gesteld door haar niet ontvankelijk dan wel niet gegrond te verklaren,

Het bestreden vonnis te vernietigen in zoverre het de vorderingsgerechtigdheid van zowel HZPC als BREEDERS TRUST inzake Asterix erkende, en, opnieuw recht doende, te zeggen voor recht dat, ofwel BREEDERS TRUST ofwel HZPC vordreingsgerechtigd is en de vordering zoals gesteld door de niet-vorderingsgerechtigde niet ontvankelijk dan wel niet gegrond te verkla-ren,

Het bestreden vonnis te vernietigen in de mate dat het conluante veroordeelde tot betaling van een bedrag van 12.528,33 EUR wegens inbreuk op de kwekersrechten op het ras Asterix en, opnieuw recht doende, deze schadevergoeding te bepalen op maximaal 9.721,88 EUR, méér rente,

3. Alleszins

Appellanten te veroordelen tot betaling aan conluante van de gerechtskosten zoals hieronder begroot,

- RPV eerste aanleg : 5.500,00 EUR
- RPV beroep : 5.500,00 EUR”

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep en het incidenteel beroep

Ter terechtzitting van 23 januari 2017 verklaarde de geïntimeerde bij monde van haar raadsman dat de opgeworpen onontvankelijkheid van het hoger beroep een stijlformule betreft.

Het hoger beroep komt, naar vorm en termijn, ontvankelijk voor.

Hetzelfde geldt voor het incidenteel beroep.

4.2. Grond van de betwisting

A. KWEKERSRECHT RAS FONTANE

4.2.1. Vorderingrecht van de U.A. AGRICO (hierna genoemd AGRICO)

AGRICO is de exclusieve licentiehouders van het communautair kwekersrecht onder het nummer 6748 voor het aardappelras FONTANE, verleend op 2 oktober 2000.

De titularis van het aardappelras is de vennootschap naar Nederlands recht LANTMÄNEN SW SEED B.V. Dit aardappelras geniet gedurende 30 jaar een exclusieve bescherming.

AGRICO beroept zich op artikel 104 (1) Verordening nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautair kwekersrecht (hierna genoemd de Verordening) dat bepaalt dat ook de tot de exploitatie gerechtigde persoon een inbreukvordering kan instellen.

AGRICO kan als exclusieve licentiehouders een inbreukvordering stellen.

4.2.2. Vorderingrecht van de NV BREEDERS TRUST (hierna genoemd BREEDERS TRUST) inzake FONTANE

4.2.2.1. De geïntimeerde houdt voor dat BREEDERS TRUST in beginsel geen hoedanigheid en belang heeft om een vordering inzake namaak te stellen. Zij is geen houdster van het kwe-

kersrecht.

BREEDERS TRUST bewijst voldoende naar recht om te kunnen optreden als gemandateerde van AGRICO en dit met betrekking tot het ras FONTANE.

De eerste rechter verwees terecht naar artikel 3 (2) van de uitvoeringsverordening j° artikel 14 van de Verordening waaruit volgt dat kwekersrechthouders bepaalde bevoegdheden kunnen toekennen aan een organisatie van houders. BREEDERS TRUST is zo'n organisatie.

BREEDERS TRUST kan de kwekersrechten van AGRICO afdwingen (mandaat stuk I.5.b van het dossier van de appellanten).

Artikel 14, 3 van de Verordening bepaalt:

“(…)
- het toezicht op de naleving van het in of krachtens dit artikel bepaalde valt onder de uitsluitende bevoegdheid van de houders; bij het organiseren van dit toezicht kunnen zij niet voorzien in bijstand door officiële instanties;
(...)”

Voorgaande vermelding *“onder de uitsluitende bevoegdheid van de houders”* sluit niet uit dat een licentiehouders, zoals AGRICO, BREEDERS TRUST gelast met het toezicht.

De voorwaarden waaraan dergelijke organisatie zoals BREEDERS TRUST moet voldoen staan vermeld in artikel 3 (3) van de Uitvoeringsverordening (Verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995, houdende vaststelling, overeenkomstig artikel 14, lid 3 van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad inzake het communautair kwekersrecht, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers).

Deze voorwaarden: (1) de organisatie heeft haar zetel in de Gemeenschap, (2) de organisatie wordt schriftelijk gemachtigd, (3) zij moet de voorwaarden onder (1) en (2) kunnen aantonen hetzij aan de hand van relevante, door houders gepubliceerde of aan organisatie van landbouwers verstrekte informatie, hetzij anderszins, zijn in hoofde van BREEDERS TRUST vervuld (stuk I.5.b van de bundel van de appellanten).

Vermits er geen onduidelijkheid is (wat het optreden in rechte betreft van een organisatie zoals BREEDERS TRUST), moet niet ingegaan worden op het verzoek van de geïntimeerde om een prejudiciële vraag te stellen.

4.2.2.2. De geïntimeerde beweert dat enkel de kwekersrechthouder en niet de licentiehouders een organisatie zoals BREEDERS TRUST kan machtigen om in rechte op te treden. AGRICO zou BREEDERS TRUST dan ook volgens haar niet hebben kunnen machtigen. Enkel LANTMÄNEN SW SEED B.V. had dit gekund.

De appellanten houden terecht voor dat er geen enkele bepaling is die stelt dat enkel titularissen van het kwekersrecht “houder” kunnen zijn in de zin van de wet.

Artikel 104 van de Verordening bepaalt:

“Procesbevoegdheid ter zake van de vordering wegens inbreuk

1. Vorderingen wegens inbreuk kunnen door de houder worden ingesteld. Een tot exploitatie gerechtigde persoon kan een dergelijke vordering wegens inbreuk instellen, tenzij dit uitdrukkelijk uitgesloten is bij overeenkomst met de houder in het geval van een exclusieve licentie dan wel door het Bureau, krachtens het bepaalde in artikel 29 of 100, lid 2.

2. Elke tot exploitatie gerechtigde persoon kan om een vergoeding van de door hem geleden schade te verkrijgen, in de door de houder aanhangig gemaakte inbreukprocedure intervenieren.”

Een licentiehouder zoals AGRICO, beschikt over een vorderingsrecht en zij kan dan ook BREEDERS TRUST machtigen om in rechte op te treden.

De appellanten merken terecht op dat de relatie tussen AGRICO en BREEDERS TRUST wordt beheerst door het mandaat, een lastgeving om in rechte op te treden en niet door een overeenkomst tot overdracht van de licentie van het kwekersrecht zelf.

4.2.2.3. De geïntimeerde werpt nog op dat wanneer BREEDERS TRUST vorderingsgerechtigd is, AGRICO dit niet meer is.

Deze stelling kan evenmin worden gevolgd. Het is mogelijk – zoals in dit geval – dat AGRICO en BREEDERS TRUST gezamenlijk optreden in rechte.

Uit het mandaat dat AGRICO aan BREEDERS TRUST verleende kan niet afgeleid worden dat aan laatstgenoemde een exclusief recht werd toegekend om in rechte op te treden (stuk I.5.b van de bundel van de appellanten).

4.2.3. Bewijsvoering inzake FONTANE

4.2.3.1. De geïntimeerde houdt voor dat de bewijsvoering omtrent het ras FONTANE onregelmatig werd verkregen zodat dit uit de debatten dient geweerd te worden.

Het verzoekschrift tot het leggen van beslag inzake namaak vermeldt kwekersrechten met betrekking tot twee rassen: INNOVATOR en ASTERIX.

Bij beschikking van 15 juli 2013 werd door de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen machtiging verleend:

“tot beschrijving van producten, elementen, verslagen, logboeken, werkwijzen of enige andere informatie die noodzakelijk is om de vermeende inbreuk op :

- *Communautair kwekersrecht voor het aardappelras INNOVATOR (...) op naam van eerste verzoekster,*
- *Belgisch kwekersrecht voor het aardappelras ASTERIX (...) op naam van eerste verzoekster,*

en/of de omvang ervan, bestemming en oorsprong dan wel de begeleidende omstandigheden te beschrijven,”

Volgens deze formulering was de machtiging beperkt tot de twee rassen: ASTERIX en INNOVATOR.

Maar in dezelfde beschikking waarbij deskundige R. Callewaert als leidend deskundige werd aangesteld, luidt de opdracht:

“(…)

die zullen handelen als voorzien in artikels 1369bis/5 tot 1369bis/7 Ger. Wb., met opdracht als hierboven algemeen aangegeven en alsdusdanig over te gaan een beschrijvend beslag inzake namaak van

- *de hoeveelheid oogstproduct (“hoevepootgoed”) van de genoemde rassen dan wel enig ander ras opgeijst in de website www.hoevepootgoed.be, die Beslagenen voor aanplanting op het veld in zijn bedrijf in 2012 en 2013 heeft gebruikt, uitgedrukt in kilo’s en hectares en met duidelijke vermelding van de oorsprong en de bestemming van het betrokken (hoeve)pootgoed*
- *de naam en het adres van de persoon of personen die voor gedaagde een dienst heeft verricht of hebben verricht, bestaande in de conditionering van dit hoevepootgoed.*

(…)”

Het ras FONTANE staat opgeijst in vermelde website.

De eerste rechter oordeelde dat het bewijs verkregen met betrekking tot de vermeende inbreuk van het kwekersrecht voor FONTANE als onregelmatig diende beschouwd te worden en de rechtbank abstractie diende te maken van deze onderdelen van het deskundigenverslag. De desbetreffende onderdelen van het deskundigenverslag werden door de eerste rechter uit de debatten geweerd.

Het hof heeft een ander oordeel om volgende redenen:

De appellanten benadrukken terecht dat de geldigheid van de beschikking van 15 juli 2013 door de geïntimeerde nooit werd betwist.

Derdenverzet werd niet aangetekend.

De vermelding in de beschikking bij de opdracht aan de deskundigen “*van de genoemde rassen **dan wel enig ander ras** opgelijst in de website www.hoevepootgoed.be*”, werd dan ook door de geïntimeerde niet bestreden en staat vast.

De bodemrechter kan eventueel nog wel de regelmatigheid van het uitgevoerde deskundigenonderzoek nagaan maar dit kan er niet toe leiden dat de draagwijdte van de definitieve beslissing opnieuw in vraag wordt gesteld.

Door voor te houden dat enkel toelating werd verleend voor de rassen ASTERIX en INNOVATOR, miskent de geïntimeerde de opdracht die bij beschikking van 15 juli 2013 aan de deskundigen werd gegeven.

Het feit dat de opdracht aan de deskundigen uitdrukkelijk de mogelijkheid voorzag om over te gaan tot beschrijving van “***dan wel enig ander ras** opgelijst in de website www.hoevepootgoed.be*”, maakt dat de vaststellingen met betrekking tot het ras FONTANE wél als regelmatig zijn te beschouwen.

De argumentatie van de geïntimeerde dat zij niet tijdig derdenverzet heeft kunnen aantekenen – hetgeen door de appellanten uitvoerig wordt betwist – is niet correct en doet aan voorgaande geen afbreuk.

De termijnen van het Gerechtelijk Wetboek inzake derdenverzet zijn bindend, ook voor de geïntimeerde.

De beschikking van 15 juli 2013 werd aan de geïntimeerde betekend op 27 augustus 2013. De geïntimeerde had dan ook vanaf dan kennis van de opdracht aan de deskundigen. Indien zij bezwaar had tegen de formulering “***dan wel enig ander ras***”, had zij vóór 27 september 2013 moeten reageren. Zij moest niet wachten tot kennisname van het verslag.

De verwijzing naar het feit dat de gerechtsdeurwaarder in zijn proces-verbaal enkel de beschrijving van ASTERIX en INNOVATOR vermeldt, doet aan voorgaande geen afbreuk.

De betrokken lijst met rassen is raadpleegbaar op het internet, lijst waarvan de gerechtsdeskundigen bij aanvang kennis hadden. FONTANE staat daarop vermeld.

Het bewijs inzake FONTANE is regelmatig verkregen bewijs.

4.2.3.2. Toelating om tot beschrijving over te gaan van de aanplanting van het ras FONTANE in 2011

De geïntimeerde benadrukt dat de toelating verleend bij beschikking van 15 juli 2013 beperkt is tot de aanplantingen van 2012 en 2013 en niet van 2011.

De appellanten houden voor dat bij beschikking van 15 juli 2013 aan de deskundigen uitdrukkelijk de opdracht werd gegeven om de hoeveelheid oogstproduct te beschrijven die in 2012 en 2013 werd aangeplant, echter met de duidelijke vermelding van de oorsprong en de bestemming van het betrokken hoeveepootgoed. Om de oorsprong van het hoeveepootgoed dat in 2012 werd aangeplant te kunnen achterhalen dienden de deskundigen, volgens de appellanten, een analyse te maken van de aanplantingen en oogst in 2011. Uit het onderzoek van de deskundigen bleek dat de geïntimeerde in 2011 slechts pootgoed van het ras FONTANE had aangekocht voor een beplantbare oppervlakte van 24,69 hectare, terwijl in feite 80,05 hectare pootgoed werd geplant voor de teelt van consumptieaardappelen. Daaruit volgde dan ook dat de geïntimeerde in 2011 55,36 hectare hoeveepootgoed van FONTANE heeft aangeplant zonder dit te hebben aangekocht.

Vraag is of deze bevindingen (gevolg van het onderzoek naar de jaren 2012 en 2013) hier mogen aangewend worden om een inbreuk in 2011 te bewijzen.

Volgens het hof kan dit om volgende redenen:

De opdracht aan de deskundigen vermeldde: *“de hoeveelheid oogstproduct (“hoeveepootgoed”) van de genoemde rassen dan wel enig ander ras opgelijst in de website www.hoevepootgoed.be, die Beslagenen voor aanplanting op het veld in zijn bedrijf in 2012 en 2013 heeft gebruikt”*.

Het jaar 2011 stond niet in de opdracht.

Het bewijs met betrekking tot het jaar 2011 viel niet binnen de opdracht van de gerechtsdeskundigen.

Dit neemt niet weg dat het hier door de appellanten wel als feitelijk vermoeden kan aangewend worden (vgl. Cass. 25 april 1991, Arr.Cass. 1990-1991, 874).

Van een inbreuk op het recht van de geïntimeerde op een eerlijk proces is hier dan ook geen sprake.

De geïntimeerde beschikt trouwens over alle mogelijkheden om haar rechten van verdediging voor te brengen.

4.2.3.3. De geïntimeerde stelt vervolgens dat AGRICO zich niet kan beroepen op de gegevens van het deskundigenverslag omdat het verzoekschrift niet namens haar werd ingediend.

Het verzoekschrift werd neergelegd in naam van de B.V. HZPC HOLLAND en BREEDERS TRUST.

Eerstgenoemde is houder van de rechten met betrekking tot de rassen ASTERIX en INNOVATOR.

BREEDERS TRUST is zowel gemandateerde van de B.V. HZPC HOLLAND als van AGRICO. Laatstgenoemde is exclusieve licentiehouder van het kwekersrecht voor FONTANE.

Het deskundigenverslag mag hier dan ook door de verzoeker, BREEDERS TRUST en de rechtshabende, zijnde AGRICO, worden gebruikt.

4.2.4. Inbreuk op het beschermde ras FONTANE

4.2.4.1. Artikel 13(2) van de Verordening bepaalt dat voor (a) het voortbrengen of vermenigvuldigen, (b) het conditioneren ten behoeve van vermeerdering, (c) het te koop aanbieden, (d) het verkopen of op andere wijze in de handel brengen, (e) het uitvoeren in de Gemeenschap, (f) het invoeren in de Gemeenschap en (g) het opslaan voor deze doeleinden van kwekersrechtelijk beschermde componenten, de toestemming van de titularis van het kwekersrecht nodig is.

Aardappelen zijn plantdelen die volledige aardappelplanten kunnen voortbrengen. Zij zijn componenten in de zin van voormeld artikel.

Artikel 14 van de Verordening bepaalt:

“1. Onverminderd artikel 13, lid 2, worden landbouwers met het oog op de bescherming van de landbouwproductie gemachtigd om voor vermeerderingsdoeleinden in het veld, op hun eigen bedrijf het produkt te gebruiken van de oogst die zij hebben verkregen door aanplanting op hun eigen bedrijf van teeltmateriaal van een ras, hybriden of kunstmatig verkregen rassen uitgezonderd, dat onder een communautair kwekersrecht valt.

2. Lid 1 is alleen van toepassing op landbouwgewassen van:

(...)

c) Aardappelen:

Solanum tuberosum - Aardappelen

(...)”

De modaliteiten van dit zogenaamde landbouwersvoorrecht zijn verder uitgewerkt in de Uitvoeringsverordening.

Het begrip eigen bedrijf waarvan sprake in artikel 14 van de Verordening wordt in de Uitvoeringsverordening gedefinieerd als het bedrijf of gedeelte van bedrijf dat de landbouwer daadwerkelijk voor de teelt van gewassen exploiteert, hetzij als eigendom, hetzij anderszins

in eigen naam en voor eigen rekening, met name op grond van een pachtovereenkomst.

Een bijkomende voorwaarde vastgelegd in artikel 14, 3 van de Verordening is dat de landbouwer maar beroep kan doen op het landbouwersvoorrecht indien hij aan de kweker een billijke vergoeding betaalt.

Dus naast de dubbele bedrijfsvoorwaarde is er ook nog de voorwaarde van de betaling van een billijke vergoeding.

4.2.4.2. De geïntimeerde plantte het gewraakte hoevepootgoed uit in de lentes van 2011, 2012 en 2013.

De deskundigen hebben in hun verslag van 20 september 2013 kunnen vaststellen dat de geïntimeerde in 2012 41,75 hectare en in 2013 134,70 hectare hoevepootgoed van het ras FONTANE heeft aangeplant.

De geïntimeerde heeft in 2011 55,36 hectare hoevepootgoed van het ras FONTANE aangeplant.

Dit blijkt uit het deskundigenverslag en het hof verwerpt dan ook de kritiek van de geïntimeerde op dat vlak.

Uit het deskundigenonderzoek blijkt dat de geïntimeerde het geproduceerde hoevepootgoed niet enkel op haar eigen bedrijf uitplantte maar ook op bedrijven van derden (bijlagen 23 en 27 van het deskundigenverslag).

De geïntimeerde betwist de inbreuken.

De geïntimeerde werpt op dat zij pootgoed van het ras FONTANE uitgeplant heeft in Nederland, niet in België en daarvoor verschuldigde licentierechten heeft betaald. Zij verwijst naar haar stukken 1 en 2 (factuur NAK van 27 april 2012 "*Licentie inning eigen gebruik oogst 2011*" en betalingsbewijs).

De geïntimeerde verwijst nog naar een factuur van 22 oktober 2013 en het overeenstemmende betalingsbewijs (licentie inning eigen gebruik oogst 2012) (stukken 4 en 5 van de bundel van de geïntimeerde).

Uit deze stukken kan geen betaling voor het jaar 2011 worden afgeleid.

Voor het jaar 2011 staat de inbreuk derhalve vast (ontbreken van één van de twee voorwaarden, namelijk betaling van een billijke vergoeding).

Wat de jaren 2012 en 2013 betreft, werpen de appellanten terecht op dat de dubbele bedrijfsvereiste niet is vervuld.

Uit het hiervoor aangehaalde artikel 14 van de Verordening blijkt immers dat om te kunnen genieten van het zogenaamde landbouwersvoorrecht het hoeveepootgoed op het eigen bedrijf moet zijn geproduceerd en op het eigen bedrijf weer moet worden uitgeplant.

Uit de bijlagen bij het deskundigenverslag (bijlagen 23 en 27) blijkt dat de geïntimeerde het hoeveepootgoed in Nederland geproduceerd niet enkel op haar eigen bedrijf doch ook op andere bedrijven van derden uitplante.

Bijlagen van het deskundigenverslag (23-27) – plantlogboeken –: 5/4/2012 – Jan Van Den Heyning, 6/4/2012 – Jan Versteinen, 9/4/2012 – Tom Wouters, 11/4/2012 – Adrie Schoen, 19/4/2012 – Johan Van Gorp, 9/4/2013 – Smolders, 27/4/2013 – Michel Van Caam, Lowie Verheyen, 28/4/2013 – Frederik Vermeer.

De door de geïntimeerde voorgelegde grondgebruikersovereenkomst betreft (enkel) een zekere Jan van der Heijden voor 2012-2013 (stukken 8-9 van de geïntimeerde).

4.2.4.3. De inbreuk van de geïntimeerde met betrekking tot het ras FONTANE staat dan ook vast.

Wat 2011 betreft, legt zij geen bewijs van betaling voor (de billijke vergoeding).

Voor 2012 en 2013 toont zij niet aan dat de uitplanting van het in Nederland geproduceerde hoeveepootgoed op eigen bedrijf gebeurde.

4.2.5. Gevraagde maatregelen met betrekking tot de inbreuken aangaande het ras FONTANE

Uit voorgaande blijkt dat de geïntimeerde de voorwaarden van het landbouwersvoorrecht niet heeft nageleefd en dus geen toestemming had om het hoeveepootgoed voor het ras FONTANE te vermeerderen.

Dit maakt dus een inbreuk uit op het hiervoor aangehaalde artikel 13 van de Verordening.

Krachtens artikel 94 van de Verordening wordt de geïntimeerde bevolen deze inbreuk te staken en gestaakt te houden en dit op straffe van een dwangsom (herleid) van 2.000 EUR voor iedere hectare beplant met het materiaal van het ras FONTANE dat door of in opdracht van de geïntimeerde werd vermeerderd zonder toestemming van AGRICO of BREEDERS TRUST, dan wel zonder afdracht van een billijke vergoeding.

De door de appellanten gevraagde dwangsom van 20.000 EUR komt overdreven voor. Deze worden herleid tot 2.000 EUR.

4.2.6. Schadevergoeding voor wat de inbreuk met betrekking tot het ras FONTANE betreft

4.2.6.1. BREEDERS TRUST vordert een schadevergoeding van 77.888,16 EUR, meer de vergoedende en de gerechtelijke intrest vanaf de aanvangsdatum van de inbreuken op 1 januari 2011 of minstens vanaf de dagvaarding.

De geïntimeerde betwist het gevorderde bedrag.

Volgens artikel 94, 1 van de Verordening dient de geïntimeerde een passende vergoeding te betalen.

Volgens het Hof van Justitie (HvJ EU 9 juni 2016, C-481/14, IEF 16010, ECLI:EU:C:2016:419) moet het begrip "*passende vergoeding*" in artikel 94, 1 van de Verordening in die zin worden uitgelegd dat het, naast betaling van de vergoeding die voor het produceren onder licentie gebruikelijk is, alle schade dekt die nauw verband houdt met het niet-betalen van deze vergoeding, waartoe met name de betaling van verpagingsrente kan behoren. Het staat aan de verwijzende rechterlijke instantie, uit te maken welke omstandigheden een vermeerdering van die vergoeding eisen, met dien verstande dat elk van deze omstandigheden slechts eenmaal in aanmerking mag worden genomen voor de begroting van het bedrag van de passende vergoeding.

Bij de bepaling van een passende vergoeding, moet uitgegaan worden van de eigenlijke licentievergoeding.

De appellanten beweren dat de licentievergoeding voor het ras FONTANE 168 EUR per hectare bedraagt.

De verwijzing naar de verklaring van AGRICO zelf (stuk I.6 van de bundel van de appellanten), kan uiteraard niet dienstig zijn. Niemand kan zichzelf een bewijs verschaffen.

Uit stuk I.8 van de appellanten blijkt dat na overleg met het Belgische AGROFRONT besloten is dat voor het areaal dat in 2013 is uitgeplant van bedoelde licentierassen in België, de uiterst billijke vergoeding van 50 % van de gebruikelijke kwekersvergoeding geldt, zijnde voor FONTANE 84 EUR per hectare. Dit geldt onder de voorwaarde dat tijdig aanmelding via de website plaatsvindt.

Uit dit gegeven leidt het hof af dat de gebruikelijke licentievergoeding 2 x 84 EUR, of 168 EUR per hectare bedraagt.

Volgens het Hof van Justitie (HvJ EU 9 juni 2016, C-481/14, IEF 16010, ECLI:EU:C:2016:419) dient de passende vergoeding van artikel 94, 1 van de Verordening in die zin te worden uitgelegd dat naast de licentievergoeding alle schade dient te worden gedekt die nauw verband houdt met het niet-betalen van deze vergoeding, waartoe met name de betaling van een

vertragingsrente kan behoren.

De appellanten laten echter na aan te duiden op welke omstandigheden zij zich menen te kunnen beroepen om een vermeerdering van de vergoeding te eisen.

Een (automatisch) verdubbelen van de licentievergoeding, zoals de appellanten voorstellen, wordt dan ook verworpen.

Wat de oppervlakte-inbreukmakende massa betreft:

Het hof weerhoudt de bevindingen van het deskundigenverslag. De kritiek van de geïntimeerde wordt dus verworpen, zoals hiervoor reeds geoordeeld. Er zijn geen afdoende argumenten die de bevindingen van de deskundigen weerleggen.

Voor 2012 vorderen AGRICO en BREEDERS TRUST een vergoeding op basis van 41,75 hectare (blz. 13 van het deskundigenverslag: 59,30 hectare – 17,55 hectare van de drie telernummers).

Voor 2013 kan bij gebrek aan vermelding van telernummers uitgegaan worden van de volledige oppervlakte van 134,70 hectare (blz. 14-15 van het deskundigenverslag).

Voor 2011 kan verwezen worden naar blz. 12 van het deskundigenverslag.

De geïntimeerde heeft in 2011 slechts pootgoed van het ras FONTANE aangekocht voor een beplantbare oppervlakte van 24,69 hectare, terwijl er in feite 80,05 hectare hoeveepootgoed werd geplant voor de teelt.

Voor 2011 wordt dan ook 55,36 hectare weerhouden.

Dit geeft: 41,75 hectare + 134,70 hectare + 55,36 hectare = 231,81 hectare.

231,81 hectare x 168 EUR = **38.944,08 EUR.**

De geïntimeerde wordt veroordeeld tot betaling van dit bedrag aan BREEDERS TRUST.

4.2.6.2. Schadevergoeding overeenkomstig artikel 94, 2 van de Verordening

BREEDERS TRUST vordert een schadevergoeding van 10.000 EUR provisioneel op grond van artikel 94, 2 van de Verordening.

Krachtens artikel 94, 2 van de Verordening is wie opzettelijk of uit onachtzaamheid handelt, bovendien ten aanzien van de houder tot vergoeding van alle andere door de inbreuk veroorzaakte schade gehouden.

In geval van lichte onachtzaamheid mag de vordering tot schadevergoeding in evenredige mate verminderd worden, doch niet tot een lager bedrag dan overeenkomt met het voordeel dat van de overtreder uit de inbreuk is ontstaan.

Volgens het Hof van Justitie (HvJ EU 9 juni 2016, C-481/14, IEF 16010, ECLI:EU:C:2016:419) moet artikel 94, 2 van de Verordening in die zin worden uitgelegd dat het bedrag van de in die bepaling bedoelde schade moet worden bepaald aan de hand van de concrete elementen die dienaangaande worden aangedragen door de houder van het kwekersrecht waarop inbreuk is gemaakt, en desnoods forfaitair indien die elementen niet kwantificeerbaar zijn. Deze bepaling staat er volgens het hof niet aan in de weg dat de kosten gemaakt in het kader van een procedure in kort geding die niet tot een gunstig resultaat heeft geleid, niet in aanmerking worden genomen bij de begroting van deze schade, en staat er evenmin aan in de weg dat in het kader van de bodemprocedure gemaakte buitengerechtelijke kosten niet in aanmerking worden genomen.

Het buiten beschouwing laten van deze kosten is echter afhankelijk van de voorwaarde dat het bedrag dat naar verwachting als gerechtskosten aan het slachtoffer van de inbreuk kan worden toegekend, niet van dien aard is dat het deze laatste er van kan weerhouden zijn rechten in rechte geldend te maken, gelet op de buitengerechtelijke kosten die te zijnen laste blijven en op het nut daarvan voor de primaire vordering tot schadevergoeding.

De appellanten laten gelden dat de “andere schade” van artikel 94, 2 van de Verordening naast de kosten om deze inbreuken vast te laten stellen, op te sporen en nadien verder te beheren, in het bijzonder bestaat in het verlies van exclusiviteit en afbreuk aan de reputatie, met inbegrip van de weerslag op de appellanten van de schade die andere rechtmatige licentiehouders hebben geleden door de inbreukmakende activiteiten van de geïntimeerde.

Het hof aanvaardt dat de appellanten inderdaad schade lijden door de inbreuken van de geïntimeerde, bestaande in de kosten die zij moeten maken voor het opsporen, laten vaststellen en beheren.

Dat zij schade lijden door het verlies aan exclusiviteit en afbreuk aan hun reputatie, wordt door dit hof eveneens aangenomen.

Weerslag op de appellanten van de schade die andere licentiehouders hebben geleden door de inbreuken, wordt niet weerhouden. Deze beweerdte schade wordt niet bewezen, noch aannemelijk gemaakt.

De communicatie met AGROFRONT alsook de eerdere ingebrekestellingen van BREEDERS TRUST tonen – inderdaad zoals de appellanten voorhouden – aan, dat de geïntimeerde op de hoogte was van haar verplichtingen en herhaaldelijk, minstens uit onachtzaamheid, de kwekersrechten van AGRICO heeft geschonden.

In hoofde van de geïntimeerde staat een lichte onachtzaamheid vast.

De geïntimeerde is een professioneel aardappelproducent en wordt geacht haar verplichtingen te kennen.

De appellanten menen dat de geïntimeerde dient bevolen te worden tot betaling van een schadevergoeding die forfaitair wordt vastgesteld op de door haar genoten winst.

Volgens het Hof van Justitie (HvJ EU 9 juni 2016, C-481/14, IEF 16010, ECLI:EU:C:2016:419) staat artikel 94 van de Verordening de houder van het communautaire kwekersrecht niet toe dat de voordelen en winsten die de inbreukmaker heeft behaald, worden afgestaan. Zowel de passende vergoeding als het bedrag van de krachtens artikel 94, 2 van de Verordening verschuldigde schadevergoeding moet worden vastgesteld naar maatstaf van de door het slachtoffer geleden schade en niet naar maatstaf van de door de inbreukmaker behaalde winst (overweging 41).

De appellanten kunnen bijgevolg niet de winstafdracht vorderen.

De winst die de geïntimeerde heeft bekomen bij de inbreuk kan wel dienen om de “ondergrens” te bepalen.

Gelet op al deze elementen wordt de vordering van BREEDERS TRUST om de geïntimeerde te veroordelen tot betaling van een provisioneel bedrag van **10.000 EUR** gelet op artikel 94, 2 van de Verordening gegrond bevonden.

Wat het bepalen van de ondergrens betreft:

Een gerechtsdeskundige dient te worden aangesteld, zoals hierna bepaald.

Bij gebrek aan het operationeel zijn van het nationaal register van gerechtsdeskundigen, wijst het hof bedrijfsrevisor Piet H. VERMEEREN als deskundige aan.

Enkel en alleen voor de hem toegewezen opdracht voert voormelde deskundige de titel van gerechtsdeskundige. Hij ondertekent zijn verslag op straffe van nietigheid en zijn handtekening wordt voorafgegaan door de volgende schriftelijke eed: *“Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb”*.

De geïntimeerde wordt met het oog op het berekenen van de winst, bevolen om op gedocumenteerde wijze en geïntimeerd, ten aanzien van de door het hof aangestelde bedrijfsrevisor, schriftelijk, volledig en een juiste opgave te doen van de opbrengst van het hoeveelpootgoed van het ras FONTANE voor de jaren 2011, 2012 en 2013, met vermelding van de exacte hoeveelheden en de daarvoor in rekening gebrachte en ontvangen prijs, alsmede de door de geïntimeerde genoten winst.

B. KWEKERSRECHT RAS ASTERIX

4.2.7. Omtrent het ras ASTERIX

4.2.7.1. De vorderingen met betrekking tot het ras ASTERIX worden ingesteld zowel door de eerste als de derde appellante.

Het kwekersrecht van de B.V. HZPC HOLLAND (hierna HZPC) voor het ras ASTERIX betreft een Belgisch kwekersrecht (Wet van 20 mei 1975 tot bescherming van kweekprodukten – thans Titel 3 van het Wetboek van Economisch Recht).

HZPC is titularis van het Belgisch kwekersrecht onder het nummer 959 voor het ras ASTERIX verleend op 31 december 1993 voor 25 jaar.

De B.V. HZPC HOLLAND kan als houder van het intellectueel recht een vordering instellen.

BREEDERS TRUST treedt hier op als volmachthouder voor rekening van de B.V. HZPC HOLLAND (stuk I.5.a van de bundel van de appellanten), hetgeen niet verboden is.

Uit het mandaat van BREEDERS TRUST (stuk I.5.a van de bundel van de appellanten) kan niet afgeleid worden dat een exclusief recht aan BREEDERS TRUST werd verleend om in rechte op te treden.

4.2.7.2. Zoals ook voor de eerste rechter, stelt het hof vast dat het feit van de inbreuk op zich niet ernstig wordt betwist door de geïntimeerde.

De vorderingen tot het horen vaststellen van de inbreuk op artikel 21 *juncto* artikel 35 van de Wet van 20 mei 1975 tot bescherming van kweekprodukten (hierna Kwekerswet genoemd) alsmede de staking conform artikel 36 §4 van de Kwekerswet blijft gegrond in hoger beroep.

4.2.7.3. De schadevergoeding

De appellanten vragen om de geïntimeerde op grond van artikel 36 van de Belgische Kwekerswet (oud) te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 78.333,49 EUR aan BREEDERS TRUST (voor HZPC HOLLAND B.V.).

Artikel 36 van de Belgische Kwekerswet (oud) bepaalt:

“§ 1. onverminderd § 3 heeft de benadeelde recht op de vergoeding van elke schade die hij door de namaak lijdt.

§ 2. Wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, kan de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

(...)”

Het hof oordeelt dat de schade van BREEDERS TRUST als volgt kan worden begroot:

Wat de hoegrootheid van de licentievergoeding betreft:

Partijen zijn het erover eens dat naar Belgisch recht het landbouwersvoorrecht ten tijde van de inbreuken niet gold.

De appellanten verwijzen voor wat de hoegrootheid van de licentievergoeding betreft naar hun stukken I.7 en I.8.

Stuk I.7 is een verklaring van HZPC zelf aan BREEDERS TRUST van 27 september 2013.

Dit is dan ook geen objectief bewijsmiddel.

Uit stuk I.8 van de appellanten blijkt dat na overleg met het Belgische AGROFRONT besloten is dat voor het areaal dat in 2013 is uitgeplant van bedoelde licentierassen in België, de uiterst billijke vergoeding van 50 % van de gebruikelijke kwekersvergoeding geldt, zijnde voor ASTERIX 73,97 EUR per hectare.

Dit geldt onder de voorwaarde dat tijdig (vóór 1 juni 2013) aanmelding via de website plaatsvindt.

In tegenstelling tot wat de geïntimeerde voorhoudt, kan dan ook niet aangenomen worden dat de licentievergoeding voor de betreffende jaren 73,97 EUR betrof.

Voorgaand stuk I.8 van de appellanten maakt het aannemelijk dat de gebruikelijke licentievergoeding 2 x 73,97 EUR, of 147,94 EUR bedraagt.

Deze licentievergoeding heeft BREEDERS TRUST niet gekregen ten gevolge van de inbreuk door de geïntimeerde begaan.

Naast het mislopen van de licentievergoeding, heeft BREEDERS TRUST ook andere schade geleden door de namaak van de geïntimeerde.

Deze schade, bestaat volgens de appellanten in de opsporingskosten, het verlies aan exclusiviteit en de afbreuk aan de reputatie.

Het hof neemt aan dat de appellanten deze schade hebben geleden.

Schade als gevolg van de weerslag van de schade die andere rechtmatige licentiehouders hebben geleden door de inbreuken van de geïntimeerde, wordt door BREEDERS TRUST niet bewezen.

De hiervoor vermelde schadeposten kunnen niet exact worden begroot.

Een vergoeding in billijkheid is dan ook aangewezen.

Deze schade kan in billijkheid bepaald worden op **9.000 EUR**.

Het hof verwerpt de stelling van de appellanten dat deze schadepost naast een verdubbeling van de licentievergoeding zou moeten worden toegekend.

Een verdubbeling van de licentievergoeding én een aparte schadebegroting van de andere schade dan de misgelopen licentievergoeding, zou hier neerkomen op dubbel gebruik.

De verwijzing door de appellanten naar zaken in verband met andere intellectuele eigendomsrechten, gaat hier niet op.

Wat de oppervlakte betreft:

De geïntimeerde betwist de in aanmerking genomen oppervlaktes.

De appellanten verwijzen naar het deskundigenverslag.

De gerechtsdeskundigen schrijven in hun besluit dat in 2012 voor ASTERIX in totaal ongeveer 83,38 à 87,45 hectare hoevepootgoed werd aangeplant.
In 2013 was dit 48,05 hectare.

Voor 2012 wordt uitgegaan van 87,45 hectare hoevepootgoed van het ras ASTERIX.
Voor 2013 is dit 48,05 hectare.

Er is geen reden om het laagste aantal hectaren voor 2012 te nemen. De raming door de deskundigen was immers een schatting.

Dit geeft:

- voor 2012 147,94 EUR x 87,45 hectare = **12.937,35 EUR**
- voor 2013 147,94 EUR x 48,05 hectare = **7.108,52 EUR**

BREEDERS TRUST vraagt ook een vergoeding voor 2009 en 2010.

De eerste rechter wees deze vordering af.

Het hof heeft een ander oordeel om volgende redenen:

Bij aangetekend schrijven van BREEDERS TRUST werd de geïntimeerde aangemaand voor inbreuken o.a. voor de jaren 2009 en 2010 (stuk II.2 van de bundel van de appellanten).

Bij (niet-gedateerd) schrijven van BREEDERS TRUST (stuk II.3 van de bundel van de appellanten) – waarvan de geïntimeerde niet ontkent dit te hebben ontvangen – wordt terug verwezen naar voorgaande brief en naar het overleg dat heeft plaatsgegrepen met de Boerenbond, ABS en FWA.

In dit schrijven wordt o.a. aangehaald dat de opgeëiste billijke vergoeding voor de jaren 2008 tot en met 2010 niet langer moet worden voldaan (...) op voorwaarde dat men zich er toe verbindt om in de toekomst geen materiaal van de betrokken aardappelryassen meer als hoeveepootgoed te gebruiken zonder te voldoen aan de vergoedingsverplichting dan wel enige andere inbreuk.

“Indien u niet aan deze voorwaarden voldoet, Breeders Trust en/of haar aandeelhouders zich het recht voorbehouden om juridische stappen tegen u te ondernemen met het oog op de staking van uw inbreukmakende handelingen en de betaling van een vergoeding voor alle door hen geleden schade.”

Het is niet voor betwisting vatbaar dat de geïntimeerde zich daaraan niet heeft gehouden. Zij heeft later opnieuw inbreuken gepleegd.

De geïntimeerde houdt voor dat zij geen partij was bij het zogenaamde Sectorakkoord (stuk IV.1 van de bundel van de appellanten).

De geïntimeerde is echter lid van de Boerenbond, die het akkoord mede heeft ondertekend. In de brief (stuk II.3 van de bundel van de appellanten) waarvan de geïntimeerde de ontvangst niet betwist, wordt duidelijk melding gemaakt van het voorbehoud dat zij zich in de toekomst moest houden aan haar verplichtingen.

Bovendien heeft de geïntimeerde besloten om in te gaan op het minnelijke voorstel van BREEDERS TRUST (in navolging van dit Sectorakkoord), hetgeen kan worden afgeleid uit haar betaling van de vergoedingen voor 2011 (stukken 6-7 van de bundel van de geïntimeerde).

BREEDERS TRUST kan de geïntimeerde dan ook aanspreken in *“betaling van een vergoeding voor alle door hen geleden schade”*.

De appellanten verwijzen naar het deskundigenverslag voor de berekening van het aantal hectaren.

Uit dit verslag blijkt dat de geïntimeerde in 2009 en 2010 respectievelijk 110.000 kg en 100.000 kg hoeveepootgoed van het ras ASTERIX bij het FAVV (het Federale Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen) heeft aangemeld voor de productie van consumptie-

aardappelen.

Rekening houdend met het feit dat van het ras ASTERIX gemiddeld 2.200 kg pootgoed per hectare wordt aangeplant, komen deze hoeveelheden overeen met respectievelijk 50 en 45,45 hectare.

Deze laatste berekening wordt niet ernstig betwist door de geïntimeerde.

Dit geeft volgend resultaat:

- voor 2009 147,94 EUR x 50 hectare = **7.397,00 EUR**
- voor 2010 147,94 EUR x 45,45 hectare = **6.723,87 EUR**

Aan BREEDERS TRUST komt als schadevergoeding toe:

TOTAAL: 12.937,35 EUR + 7.108,52 EUR + 7.397,00 EUR + 6.723,87 EUR = 34.166,74 EUR + 9.000 EUR = **43.166,74 EUR.**

4.2.8. Intrest

Op de bedragen dient vergoedende intrest betaald te worden. De appellanten vragen deze vanaf 1 januari 2009. Zij maken echter geen onderscheid naargelang de data van inbreuken waarop de verschillende vergoedingen zijn ontstaan.

Bij gebreke daaraan wordt intrest enkel toegekend vanaf de dagvaarding.

4.2.9. Dwangsom

De appellanten vorderen een dwangsom van 20.000 EUR voor iedere hectare pootgoed die inbreuk maakt op hun kwekersrechten.

Een dwangsom dient zeker opgelegd te worden aan de geïntimeerde omdat te vrezen valt dat de geïntimeerde zich niet zal houden aan de naleving.

De doeltreffendheid van een stakingsbevel hangt af van de opgelegde dwangsom. Zij dient – zoals de eerste rechter terecht opmerkte – zwaarder door te wegen dan het economisch belang dat de geïntimeerde zou hebben om de gewraakte handeling verder te zetten.

De dwangsom door de eerste rechter bepaald op 2.000 EUR per hectare per jaar (waarbij elk begonnen jaar als een jaar geldt), wordt door dit hof bevestigd.

4.2.10. Fytosanitaire wetgeving KB van 10 augustus 2005 – Koninklijk Besluit betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen

De appellanten hebben hun vordering voor de eerste rechter uitgebreid met een stakingsvordering wegens de schending van de fytosanitaire regelgeving.

De eerste rechter verklaarde die uitbreiding niet toelaatbaar.

Artikel 807 Ger.W. bepaalt dat een vordering die voor de rechter aanhangig is, kan uitgebreid of gewijzigd worden, indien de nieuwe, op tegenspraak genomen conclusies, berusten op een feit of een akte in de dagvaarding aangevoerd, zelfs indien hun juridische omschrijving verschillend is.

Het hof oordeelt anders dan de eerste rechter dat deze uitbreiding verband houdt met de feiten en handelingen aangehaald in de dagvaarding.

De feiten die een beweerd kwekersrechtelijke inbreuk uitmaken, namelijk het feit dat de geïntimeerde het hoeveepootgoed niet op haar eigen bedrijf produceert en/of uitplant, kunnen de oorzaak vormen van een vordering op basis van de fytosanitaire regelgeving.

De appellanten beweren dat de geïntimeerde inbreuken heeft gepleegd op de fytosanitaire regelgeving omdat zou gebleken zijn dat de geïntimeerde het hoeveepootgoed zowel laat produceren als uitplanten door derden in zowel België als in Nederland.

De geïntimeerde betwist dit ten stelligste en verwijst onder meer naar de facturen van NAK waaruit blijkt dat de vereiste fytosanitaire analyses wel werden uitgevoerd.

Het hof is van oordeel dat deze vordering ongegrond is om de volgende redenen:

Artikel 10 van dit KB bepaalt:

“§ 1. Het verkeer op het grondgebied van België, evenals het binnenbrengen op het grondgebied van een andere lidstaat van de in bijlage V, deel A, genoemde producten wordt slechts toegestaan indien deze producten alsmede hun verpakking, officieel grondig worden onderzocht en wel geheel of aan de hand van een representatief monster en dat zo nodig ook de gebruikte vervoermiddelen officieel worden onderzocht, ten einde na te gaan :

(...)

§ 7. De ambtenaren van de Administratie van de douane en accijnzen zijn gemachtigd om controle uit te voeren van de documenten en de identiteit van planten, plantaardige producten en andere materialen die vervoerd worden op het grondgebied van België.

(...)”

Artikel 15 § 1 van dit KB bepaalt:

*“§ 1. Het Agentschap verricht officiële controles om na te gaan of aan de bepalingen van dit besluit is voldaan en voornamelijk aan deze bedoeld in artikel 13, § 2. Deze controles worden op aselechte basis en zonder onderscheid ten aanzien van de oorsprong van de planten, de plantaardige producten of de andere materialen uitgevoerd, overeenkomstig volgende bepalingen :
(...)”*

Artikel 24 van dit KB bepaalt:

“Overtredingen van de bepalingen van dit besluit worden opgespoord en vastgesteld overeenkomstig het koninklijk besluit van 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en gestraft overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen.”

Krachtens artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen kan de bevoegde persoon (artikel 3 § 1 van ditzelfde KB) – wanneer een inbreuk werd vastgesteld – een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de inbreuk wordt aangemaand.

Uit deze wettelijke bepalingen volgt dan ook dat de handhaving van de fytosanitaire regelgeving toekomt aan het overheidsorgaan, zijnde het Federaal Voedselagentschap.

Vaststellingen van inbreuken door de bevoegde personen liggen hier niet voor.

Alleen al om die reden kan de uitgebreide vordering van de appellanten niet worden toegerekend.

De appellanten zeggen vorderingsgerechtigd te zijn op grond van artikel 1382 BW.

De miskennis van een wettelijke norm door een handelaar in de uitoefening van zijn beroep, kan een schending van de beroepsbelangen van andere ondernemingen met zich meebrengen.

Zij hebben dan ook belang en hoedanigheid om die vordering op grond van artikel 1382 BW te stellen.

Die vordering is ontvankelijk.

Nochtans is een vordering op grond van artikel 1382 BW een vordering in schadevergoeding en geen stakingsvordering.

De appellanten kunnen dan ook op grond van artikel 1382 BW geen staking vorderen.

Derhalve is de vordering van de appellanten om de geïntimeerde te bevelen deze inbreuken te staken en gestaakt te houden op straffe van een dwangsom, ongegrond.

4.3. Besluit

Het bewijs aangaande de beweerde inbreuken op het ras FONTANE, wordt door het hof weerhouden.

De geïntimeerde heeft inbreuken op het kwekersrecht van het ras FONTANE waarvan AGRICO exclusieve licentiehouder is, gepleegd in de jaren 2011, 2012 en 2013.

Zowel BREEDERS TRUST als AGRICO kunnen een vordering stellen met betrekking tot deze inbreuken.

De stakingsvordering met betrekking tot inbreuken aangaande het kwekersrecht voor FONTANE wordt toegekend zoals hierna bepaald.

De geïntimeerde wordt veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding aan BREEDERS TRUST van 38.944,08 EUR op grond van artikel 94, 1 van de Verordening.

De geïntimeerde wordt veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding aan BREEDERS TRUST van provisioneel 10.000 EUR op grond van artikel 94, 2 van de Verordening.

De geïntimeerde wordt bevolen om ten aanzien van de hierna aangestelde bedrijfsrevisor om binnen de maand na betekening van dit arrest op gedocumenteerde wijze en geïntimeerd, schriftelijk, volledig en een juiste opgave te doen van de opbrengst van het hoeveepootgoed van het ras FONTANE voor de jaren 2011, 2012 en 2013, met vermelding van de exacte hoeveelheden en de daarvoor in rekening gebrachte en ontvangen prijs, alsmede de door de geïntimeerde genoten winst.

De geïntimeerde heeft inbreuken gepleegd op het kwekersrecht van HZPC met nummer 959 van het beschermde ras ASTERIX.

De geïntimeerde wordt bevolen deze inbreuken op het kwekersrecht nummer 959 van het ras ASTERIX te staken en het gestaakt te houden op straffe van een dwangsom van 2.000 EUR per hectare per jaar (waarbij elk begonnen jaar als een jaar geldt).

De schadevergoeding te betalen aan BREEDERS TRUST voor de inbreuken met betrekking tot het ras ASTERIX wordt begroot op **43.166,74 EUR**.

De vordering uitgebreid op grond van de fytosanitaire regelgeving wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

4.4. Kosten

Gelet op het deskundigenonderzoek worden de kosten aangehouden.

De overige argumenten en middelen van partijen nopen niet tot een andere besluitvorming van het hof.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verwerpt alle andersluidende en meeromvattende conclusies als ongegrond, niet ter zake dienstig en/of overbodig;
- verklaart het hoger beroep van de appellanten en het incidenteel beroep van de geïntimeerde ontvankelijk;
- verklaart het incidenteel beroep van de geïntimeerde ongegrond;
- verklaart het hoger beroep van de appellanten gedeeltelijk gegrond als volgt:
- bevestigt het bestreden vonnis in zover de inbreuk werd vastgesteld door de geïntimeerde op het Belgische kwekersrecht met nummer 959 beschermde ras ASTERIX overeenkomstig artikel 21 *juncto* 35 § 1 van de Kwekerswet;
- bevestigt het bestreden vonnis waar dit de staking en het gestaakt houden van vermelde inbreuken beval onder de verbeurte van een dwangsom van 2.000 EUR voor iedere hectare per jaar (waarbij elk begonnen jaar als jaar zal gelden) beplant met materiaal van het genoemde ras dat door of in opdracht van de geïntimeerde wordt vermeerderd zonder toestemming van de NV BREEDERS TRUST dan wel de vennootschap naar Nederlands recht HZPC HOLLAND B.V., dan wel zonder afdracht van een billijke vergoeding (al naar-

gelang het geval);

- hervormt het bestreden vonnis verder als volgt:
- stelt vast dat de geïntimeerde door het vermeederen van aardappelen van het communautair kwekersrecht met nummer 6748 beschermde ras FONTANE een inbreuk pleegt op dit kwekersrecht;
- beveelt aan de geïntimeerde de staking en het gestaakt houden op straffe van een dwangsom van 2.000 EUR voor iedere hectare beplant met materiaal van het genoemde ras dat door of in haar opdracht werd vermeederd zonder toestemming van AGRICO of de NV BREEDERS TRUST, dan wel zonder afdracht van een billijke vergoeding;
- veroordeelt de geïntimeerde tot betaling aan de NV BREEDERS TRUST tot betaling van een schadevergoeding van **38.944,08 EUR** op grond van artikel 94, 1 van de Verordening;
- veroordeelt de geïntimeerde tot betaling aan de NV BREEDERS TRUST tot betaling van provisioneel **10.000 EUR** op grond van artikel 94, 2 van de Verordening;

bedragen te vermeederen met de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding;

- stelt **Piet H. VERMEEREN, bedrijfsrevisor, kantoor houdende te 2275 Lille, Zagerijstraat 42** (tel.: 014/88 03 31 en e-mail: info@vermeeren-revisor.be) aan als deskundige;
- gelast deze deskundige met de opdracht de partijen te aanhoren, kennis te nemen van hun bundels, alle nodige of nuttige inlichtingen in te winnen, zelfs bij derden, om in een gemotiveerd en onder eed bevestigd verslag, neer te leggen ter griffie van dit hof:

om zijn technisch advies te verlenen met betrekking tot de door de geïntimeerde genoten winst zoals hiervoor bepaald;

- veroordeelt de geïntimeerde om ten aanzien van de deskundige op gedocumenteerde wijze en geïntimeerd, schriftelijk, volledig en een juiste opgave te doen van de opbrengst van het hoeveepootgoed van het ras FONTANE voor de jaren 2011, 2012 en 2013, met vermelding van de exacte hoeveelheden en de daarvoor in rekening gebrachte en ontvangen prijs, alsmede de door de geïntimeerde genoten winst;

dit alles met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 962 tot 991*bis* Ger.W., hetgeen onder meer inhoudt dat:

- alle verrichtingen tegensprekelijk dienen te gebeuren en alle partijen dienen opgeroepen te worden om daaraan deel te nemen, tenzij de partijen hem hiervan uitdrukkelijk zouden vrijstellen, gelet op het uiterst technisch karakter van sommige verrichtingen;

- een eventuele verzoening tussen de partijen schriftelijk wordt vastgelegd en samen met de staat van kosten en erelonen ter griffie van dit hof wordt neergelegd;
- een voorverslag, omvattende alle elementen van de besluitvorming én een ontwerp van besluiten, zal dienen opgemaakt te worden, dat aan alle partijen in voorlezing dient verstuurd te worden, met redelijke termijn voor het formuleren van opmerkingen;
- indien na ontvangst van de opmerkingen, nieuwe verrichtingen onontbeerlijk zijn, de deskundige daarom verzoekt conform artikel 973, § 2 Ger.W.;
- het eindverslag elke tijdige opmerking van de partijen, geformuleerd na de toezending van het voorverslag, dient te beantwoorden;
- zegt verder dat dit arrest door de griffier bij dit hof binnen de vijf dagen ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige, de partijen en hun raadslieden (overeenkomstig de artikelen 46/1 en 973, § 2, derde lid Ger.W.);
- zegt dat de deskundige over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit arrest zal beschikken om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren;
- zegt dat verder als volgt dient te worden gehandeld, dit vanaf punt 2 na voorafgaand contact met de voormelde deskundige:
 1. de deskundige zal, na de kennisgeving overeenkomstig het tweede lid van artikel 972, § 1 Ger.W. of, in voorkomend geval, na kennisgeving van de consignatie van het voorschot overeenkomstig artikel 987 Ger.W., binnen de vijftien dagen zelf de plaats, de dag, en het uur bepalen waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen en zal dit per aangetekende brief meedelen aan de partijen en per gewone brief aan hun raadslieden, tenzij hij door de partijen wordt vrijgesteld van de verplichting om per aangetekende post te corresponderen;
 2. de deskundige kan zich eventueel laten bijstaan door zijn medewerkers en technische raadgevers;
 3. de algemene kostprijs van het deskundigenonderzoek of de manier waarop zijn kosten en ereloon zullen berekend worden, zal door de deskundige meegedeeld worden op de installatievergadering;
 4. het bedrag van het voorschot dat door de appellanten binnen de maand te rekenen vanaf heden ter griffie dient te worden geconsigneerd op het rekeningnummer IBAN BE46 6792 0091 0036 – BIC PCHQ BE BB met referentie van het rolnummer van

- de zaak en de naam van de partij voor wie de provisie wordt betaald, of bij een kredietinstelling die de partijen gezamenlijk hebben gekozen, wordt bepaald op 12.100 EUR (inclusief btw);
5. er wordt bevolen dat de partij die de gelden geconsigneerd heeft, hiervan onmiddellijk een bewijs van betaling aan de deskundige dient te bezorgen;
 6. het redelijk deel van voormeld voorschot dat kan worden vrijgegeven aan de deskundige, wordt bepaald op 6.050 EUR, btw inbegrepen, ambtshalve door de griffier bij dit hof over te maken aan de deskundige indien het voorschot geconsigneerd is ter griffie van dit hof;
 7. aan de instelling waar de gelden geconsigneerd zijn, wordt bevolen een bedrag van 6.050 EUR, met inbegrip van de btw, vrij te geven aan de deskundige ter dekking van de kosten van de deskundige;
 8. deze vrijgave wordt bevolen binnen de vijftien dagen na de consignatie;
 9. de deskundige wordt bevolen een afzonderlijke en ondertekende staat van kosten en ereloon neer te leggen, waarin afzonderlijk wordt vermeld:
 - uurloon
 - verplaatsingskosten
 - verblijfskosten
 - algemene kosten
 - bedragen die aan derden zijn betaald
 - verrekening van de vrijgegeven bedragen
 10. de termijn voor het neerleggen van het eindverslag wordt bepaald op **een jaar** te rekenen vanaf de datum waarop de deskundige zijn werkzaamheden zal hebben aan-gevat, onverminderd artikel 974, § 2 Ger.W. (*“de deskundige kan zich daartoe vóór het verstrijken van die termijn tot de rechter wenden met opgave van de redenen waarom de termijn zou moeten worden verlengd”*);
- zegt dat het de deskundige toekomt het hof in kennis te stellen van het verloop van het onderzoek zoals bepaald is in artikel 972*bis* Ger.W.;
 - zegt dat het de deskundige verboden is een rechtstreekse betaling van een partij in het geding te aanvaarden (artikel 509*quater* Sw.: *“Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van tweehonderd euro tot vijftienhonderd euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft de deskundige die, wetende dat een rechtstreekse betaling niet toegelaten is, deze toch aanvaardt van een partij in het geding”*);

- veroordeelt de geïntimeerde om aan de NV BREEDERS TRUST te betalen de som van **43.166,74 EUR**, te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding tot aan de algehele betaling en dit aan de wettelijke rentevoet;
- verklaart de uitbreiding van de vordering op grond van de fytosanitaire regelgeving ontvankelijk doch ongegrond;
- verzendt de zaak met het oog op haar verdere afhandeling naar de bijzondere rol;
- houdt de kosten aan.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **TWEE MEI TWEEDUIZEND ZEVENTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

raadsheer, dd. voorzitter

B. CATTOIR

raadsheer

H. COENEN

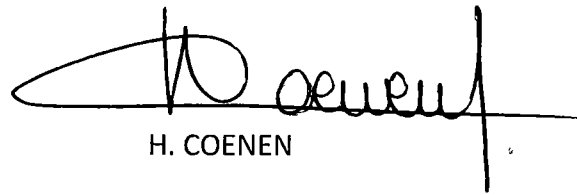
raadsheer

G. VELTMANS

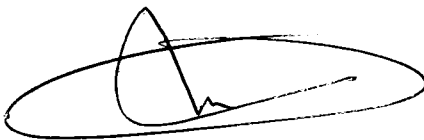
griffier

G. VELTMANS

H. COENEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

